

gere skader på tænderne. Tandlægen kan tale med den unge om problemet og motivere den unge til at tage det alvorligt og søge behandling. Hvis den unge er umyndig kan tandlægen tale med indehaveren af forældremyndigheden om problemet og evt. herefter tage kontakt til sundhedsplejersken.

Ad spørgsmålet »Kan undersøgelser af børns/unges tandsundhed identificere synlige tegn på barnets/den unges *øvrige sociale tilstand?*« kan Sundhedsstyrelsen oplyse følgende:

For børn og unge er der over en årrække sket et fald i antallet af børn med karies, reduktion i kariesmængde og i antallet af børn med alvorligt kariesbillede samt et generelt fald i kariesrisikoen. Den positive udvikling i tandsundhed hos børn og unge er indtruffet parallelt med udbygningen af børne- og ungdomstandplejen, styrkelsen af den forebyggende og sundhedsfremmende indsats og den generelle forbedring i livsvilkår, sundhedsvaner og egenomsorg.

På populationsniveau kan der konstateres en ulighed i forekomsten af karies, der kan have udspring i sociale forhold. Dette er markant allerede blandt mindre børn. Herudover har undersøgelser vist, at ud over socio-økonomisk baggrund har faktorer som familieforhold, manglende støtte fra hjemmet og etnisk baggrund stor betydning for risikoen for tandsygdomme og udnyttelsen af tandplejetilbudet.

Virkningen af disse faktorer kommer utvivlsomt også til udtryk ved en varierende sygdomsforekomst hos børn og unge på lokalsamfundsniveau (skoledistrikt) i de enkelte kommuner.

Det må imidlertid påpeges, at der Sundhedsstyrelsen bekendt ikke er undersøgelser, der peger på, at det på individniveau er muligt udelukkende gennem undersøgelser af børns tandsundhed at udtale sig om barnets sociale tilstand.«

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens svar.

Spm. nr. S 1487

Til undervisningsministeren (22/1 03) af:

Margrethe Vestager (RV):

»Vil ministeren oplyse, om der er dokumentation for at antage, at meget kort uddannelse, utilfredshed med skoleresultater, manglende sociale

kompetencer o.s.v. følger i flere generationer, som resultat af en »social arvelov«, har ministeren tallene, og vil ministeren oplyse disse, samt redegøre for, om der er signifikans, som tyder på en sammenhæng, og endelig oplyse, om der foreligger relevante undersøgelser, som følger generationer på området?«

Svar (31/1 03)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Man kan næppe tale om en »social arvelov« i form af en entydig videnskabelig sammenhæng mellem forældres og børns uddannelse mv. Derimod kan man tale om betydningen af »den sociale arv«, som noget der påvirker sandsynligheden for bestemte hændelser. For eksempel vil der i gruppen af unge mennesker med kortuddannede forældre være færre, der gennemfører en lang videregående uddannelse, når man sammenligner med gruppen af unge, hvor begge forældre har en lang videregående uddannelse.

- Af det efterfølgende fremgår det, at
- kort uddannelse hos forældre har en tendens til at resultere i, at børnene heller ikke opnår længerevarende uddannelse,
 - elevernes sociale baggrund har betydning for hvilke faglige resultater, eleverne opnår i grundskolen,
 - des bedre faglige resultater i grundskolen, des større sandsynlighed for at fuldføre en uddannelse på et højt niveau og
 - des bedre faglige resultater i gymnasiet, des større sandsynlighed for at fuldføre længerevarende uddannelse.

Sammenhængen mellem den sociale baggrund og den enkelte elevs resultater i grundskolen

Sammenhængen mellem elevernes sociale baggrund og de faglige resultater er bl.a. beskrevet i OECDs PISA undersøgelse. Denne undersøgelse viser en sammenhæng mellem elevernes sociale baggrund og de faglige resultater.

Endvidere har Undervisningsministeriet analyseret sammenhængen mellem den sociale baggrund og den enkelte elevs resultater i grundskolen. Også denne undersøgelse viser en sammenhæng mellem forældrenes uddannelsesniveau, og de karaktergennemsnit, som eleverne opnår således, at jo højere uddannede forældre på en skole er, des højere karaktergennemsnit opnår eleverne.